

'Αμφλου 'Ικαρίας τῆ 22α Μαρτίου 1956

'Αξιότιμη κ. Παπαλά *Υπαιτε Πρόεδρος τῆς ἐν 'Αμερικῇ 'Ικαριακῆς ἀδελφότητος.

'Ονομάζομαι Γλαρὸς Γεώργιος τοῦ Σ, κατάγομαι ἀπὸ τὸ χωριὸν Γλαρῆδες 'Αγίου Κηρύκου καὶ ἐπηρετῶ ἀρκετὰ χρόνια ὡς διδασκαλὸς εἰς τὸ χωριὸν 'Αμφλου τοῦ νησιοῦ μας. Τὸ χωριὸν βρισκεται στῆ Β.Δ. ἀκρῆ τοῦ νησιοῦ μας, ἀπομονωμένο, κοντὰ στὴν ἀρχαία λαγγάδα. Οἱ κάτοικοι τοῦ, φτωχοὶ γεωργοὶ καὶ κτηνοτρόφοι ζοῦσαν πάντοτε μὲ τὰ προϊόντα τοῦς.

Πουλοῦσαν τὰ λαρόνια τοῦς τὸ χειμῶνα καὶ τὰ ρίγια τοῦς, ὅπως τὰ λένε, τὸ καλοκαίρι, ἀγδραζαν τὸ ἀλευράκι τοῦς, μανίνα λαστιχένιο τσαροῦχι καὶ ροῦχο καὶ ἦσαν εὐχεριστημένοι μὲ τῆ φτώχεια τοῦς, τῆ ρομαξιά τοῦς καὶ τὰ ἀρατὰ παλιὰ καριῶτικα ἐθιμὰ τοῦς. Κι' ὁ ξένος ποδ περνοῦσε ἀπὸ τὸ χωριὸν τοῦς εβρισκε τίς πόρτες ὅλες ἀνοιχτές νὰ τὸν καλοδεχτοῦν, ἀγάπη ἀνυπόκριτη καὶ Καλὴ καρδιά.

* Ἐστὶ ἀπλῆ καὶ ὁμορφὴ κολοῦσε ἡ γῆ ἐδῶ μέχρι προχτές. * Ὄσοι ἔνα πρῶτ' (28 Δεκεμβρίου) ἐξήνησαν τροπαγμένοι οἱ ἀνθρώποι σὺν ἀπὸ ἀπάσιω δνετρο καὶ δέν μποροῦσαν νὰ πιστέψουν ἀπὸ ποδ ἐβλεπαν τὰ μάτια τοῦς. Εἰδ φοβερῆ νεροποντῆ, πρωτοφανῆς στὰ χρονιά τῶ νησιοῦ μας τοῦς ἀψησ, ὅπως λέει ἡ παροιμία, ἀπὸ εἴλου κερμαμένους. Ὅτε εἶδο, ὅτε σπῆτι οἱ περισσότεροι, ὅτε κῆπος, ὅτε δένδρο ὅτε μέλισσα, ... Μοῦ εἶναι δδόνατο μὲ λόγια νὰ εἶς περιγράψω τὰ χάλια τοῦς.

Τὸ χωριὸν δέν γνώριζεται, χῆθηκε μάλιστα κι' ἕνας νέος ἀνθρώπος. Τὸν ἀρπαζαν τὰ νερά καὶ ὅτε ζαναφάνηκε. Καὶ κατάντησαν σῆμερα νὰ ζοῦν μὲ τὴν ἐλεημοσύνη τοῦ Κράτους καὶ τοῦ 'Ερῶροθ Σταροῦ. Καὶ τὸ πῖδ τραγικὸ εἶναι ἡ θέση τῶν παιδιῶν τοῦς καὶ ἰδίως τῶν παιδιῶν τοῦ Σχολεῖου.

'Απόμειναν ἐφέτος χωρὶς τσαροῦχι, χωρὶς ροῦχο, καὶ περπιτοῦν τὰ περισσότερα γωνιά καὶ εὐπόλοτα κωντὰ μιά ὄρα δρόμο γιὰ νῆρτουν στὸ Σχολεῖο καὶ τὰ βλέπεις καὶ καίγεται ἡ καρδιά σου. Γι' αὐτὰ τὰ παιδιὰ κ. Πρόεδρε, γι' αὐτὲς τίς τρεφερὲς καρδοῦλες ποδ τίς ἐπάγωσε ἡ ἐφετινὴ σαρφοῦ, εἶς παρακαλῶ καὶ ζητῶ τὴν προστασία καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας.

Τὸ ἐνδιαφέρον σας καλὰ καὶ πονετικῶ εἰναιτέρηνα ἀδελφιά μας ποδ τόσες καὶ τόσες φορές εχει ἐκδηλωθῆ γιὰ ὅλους μας καὶ ποδ σ' αὐτὸ χρωστᾶμε στὶ καλὰ καὶ ἀρατὰ ἐπάρχει στὸ νησί μας. Λίγα ροιχαλάκια, λίγα πιπουτσάκια θὰ τοῦς ἦσαν πολλὸ τιμὰ, θὰ γλῆμαιναν τὸν πόνον καὶ τῆ δουστοχία τοῦς.

Μά και τό Σχολείο τοῦ χωριοῦ ἔχει τὰ χάλια του. Λογαριάζα-
με ἐφέτος ν'ἀλλάξουμε τὰ πορτοπαράθυρα ποῦ σάπισαν καί νά
φτιάχνουμε καί τή σκεπή του μέ τσιμέντο ποῦ εἶναι ἔτοιμη νά
πέση καί νά μᾶς πετρώση μέ μᾶς ἦσαν ἀνάποδα.

Οἱ ἄνθρωποι παρ' ὅλο τους τό κατάντημα, εἶναι
πρόθυμοι γιά προσωπική ἐργασία, ἀλλά χρειάζονται καί χρήμα-
τα γιά τὰ ἔλαια, σανίδια, σίδερα, τσιμέντα, καί ἄν τοῦς
σκοτώσης δέν θά βρῆς ποῦ λέει ὁ λόγος μιά δραχμή ἀπάνω τους.
Καί χρειάζεσθε κάπου 10.000 ὀρχ. τό λιγώτερο.

Κόριε Πρόεδρε! Ἡ ἀγάπη σας γιά τό νησί μας,
ὁ ἀλτρουϊσμός καί τὰ ἀνθρωπιστικά σας αἰσθήματα ἄς ἐκδηλω-
θοῦν ἀκόμη μιά φορά καί γιά τὰ δυστυχισμένα παιδιά τοῦ Ἄ-
ράλου. Ἀπό τίς ἀθῶες καρδιές τους, μιά προσευχή, σάν
μουσική ἀγγελική θ'ἀνεβαίνει αἰώνια στόν Οὐρανό.
Προσευχή γιά τήν υγεία καί εὐτυχία σας.

Με ἐκτίμησι καί ἀπειρες εὐχαριστίες

διατελῶ

Γεώργιος Σταρ. Γλαρός
Δημ/λός Ἄραλου